

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Iwona Wójcik**

przy udziale przedstawiciela (...) R. M.

po rozpoznaniu w dniu 08 kwietnia 2022 r., 18 maja 2022 r. sprawy karnej

1. R. K. (1) s. K. i E. zd. K.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S. spółka komandytowa z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł

tj. przest. skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 73§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

2.K. K. s. A. i A. zd. M.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S. spółka komandytowa z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł

tj. przest. skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 73§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

I. uniewinnia oskarżonych **R. K. (1)** i **K. K.** od popełnienia czynu zarzucanego im aktem oskarżenia i kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,

II. na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych R. K. (1) i K. K. kwoty po 1.368 (tysiąc trzysta sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 maja 2022 r.

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1442/21

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

USTALENIE FAKTÓW

o.1.Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.1.

R. K. (1)

Od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S. spółka komandytowa

		<p>z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł</p> <p>tj. przest. skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 73§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 9§3 kks</p>	
1.1.2.	K. K.	<p>Od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S. spółka komandytowa z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia</p>	

		<p>wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł</p> <p>tj. przest. skarbowe z art. 54§2 kks w zw. z art. 73§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 9§3 kks</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Przedmiotem działalności spółki (...) S.. s.k. (...)- (...) N. ul. (...) było m.in. sprzedaż detaliczna wyrobów tytoniowych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Osobami zaś uprawnionymi do jej reprezentacji byli oskarżeni R. K. (1) i K. K..</p> <p>W/w prowadzili działalność gospodarczą w G. i w N..</p> <p>W pierwszym punkcie przy ul. (...) (Galeria (...)) w G. - prowadzona była działalność polegająca na sprzedaży wyrobów tytoniowych. Wskazana</p>	Decyzja Naczelnika Urzędu Celnego z dnia 27 lipca 2016 r.	2-21	

<p>działalność polegała nadto na dostarczaniu klientom papierosów wytworzonych z tytoniu pozyskiwanego z cygar za pomocą maszyny służącej do automatycznego nabijania tytoniu do gilz papierowych - (...) typ (...) o nr fabrycznym (...)/59/2013 r.</p> <p>Podczas czynności kontrolnych nr (...) - (...) - (...) - 63 w dniu 07.05.2014 r. przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Referatu Dozoru Urzędu Celnego w N. w powyższym lokalu – w/w maszyna została zatrzymana w trybie art. 308 k.p.k. Pełną dokumentację kontroli przekazano natomiast naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. w związku z naruszeniem art. 47 i art. 98 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym poprzez zmianę przeznaczenia cygar oraz produkcję uzyskanych z nich papierosów poza składem podatkowym w celu uniknięcia opodatkowania papierosów właściwą dla nich stawą podatku akcyzowego.</p>			
<p>Kserokopia akt sprawy Naczelnika Urzędu Celnego w N.</p>	<p>57-600</p>		
<p>zeznania P. K.</p>	<p>247-249, 786 na odwrocie-787</p>		

wyjaśnienia K. K.	777 na odwrocie-778		
Centralna informacja Krajowego Rejestru Sądowego	273-279		
<p>W dniu 10.04.2014 r. pomiędzy A. S.. s.k. (...)-(...) N. ul. (...) zwanym dalej Najemcą a Firmą (...) (...)-(...) N. ul. (...) zwanym dalej Wynajmującym, doszło do zawarcia najmu nieruchomości położonej w N. przy ul. (...).</p> <p>We wskazanym lokalu oskarżeni R. K. (1) i K. K. również prowadzili sprzedaż wyrobów tytoniowych. W sprzedaży były m.in. cygara, tytoń, jak również glizy. Na wyposażeniu wskazanego punktu były dwie maszyny do produkcji papierosów. Klienci na podstawie dostarczonych przez sprzedawców w osobach J. B. (1) i K. B. (1) instruktażu, ale bez ich pomocy, wytwarzali papierosy dokonując prostych czynności manualnych (skruszenie cygara, przytrzymywanie napełnianych przez maszynę gilz).</p> <p>Działalność wskazanego punktu objęta została również czynnościami kontrolnymi urzędu celnego. We wskazanym lokalu nie została jednakże przeprowadzona kontrola</p>	Umowa najmu lokalu	252-254	

<p>przez funkcjonariuszy Referatu Dozoru Urzędu Celnego w N.. Pomimo powyższego, uznano, że w punkcie handlowym w N. prowadzono działalność handlową, polegającą na nielegalnym wytwarzaniu papierosów przy pomocy maszyny do produkcji papierosów, opierając się na zeznaniach pracownika wskazanego punktu – K. B. (1) (pomimo, że świadek ten od początku konsekwentnie zeznawał, że maszyny umieszczone w lokalu w N. znacząco różnią się od maszyny zatrzymanej w lokalu w G., jak również stanowczo wskazywał, że w lokalu w którym pracował tj. przy ul. (...) w N. klienci samodzielnie obsługiwali maszyny do produkcji papierosów), jak również na fakcie, że z zabezpieczonych w sprawie faktur wynika, że oprócz zatrzymanej maszyny nr (...) /59/2013 r oskarżeni byli w posiadania drugiej maszyny o nr (...) /60/2013 r. która w opinii organu - eksploatowana była w lokalu objętym zarzutem aktu oskarżenia.</p>			
<p>wyjaśnienia K. K.</p>	<p>777 na odwrocie-778</p>		
<p>zeznania P. K.</p>	<p>247-249, 786 na odwrocie-787</p>		
<p>zeznania J. B. (1)</p>	<p>785-786</p>		

zeznania K. B. (1)	166-167, 786		
zdjęcie maszyny skonfiskowanej w lokalu w G.	286		
zdjęcie maszyny będącej na wyposażeniu lokalu przy ul. (...) w N.	784		
Centralna informacja Krajowego Rejestru Sądowego	273-279		
Decyzja Naczelnika Urzędu Celnego z dnia 27 lipca 2016 r.	2-21		
Kserokopia akt sprawy Naczelnika Urzędu Celnego w N.	57-600		
<p>Decyzją z dnia 27 lipca 2016 r. nr (...) - (...) (...) Naczelnik Urzędu Celnego w N. określił spółce (...) S. s.k. w N. zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym od miesiąca czerwca do miesiąca października 2014 r. w kwocie 219,184 zł.</p> <p>W dniu 13 grudnia 2016 r. pełnomocnik reprezentujący spółkę wniósł odwołanie od powyżej decyzji wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia.</p> <p>W dniu 29 maja 2017 r. Dyrektor I. Administracyjnej Skarbowej w K. po rozpatrzeniu wniosku</p>	<p>Decyzja Naczelnika Urzędu Celnego z dnia 27 lipca 2016 r.</p>	2-21	

spółki (...) S.. s.k. w N. – odmówił przywrócenia terminu do wniesienia odwołania, na które to postanowienie wniesiono skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K.. Wyrokiem z dnia 8 listopada 2018 r. sygn. akt I (...) Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. - oddali skargę.			
Kserokopia akt sprawy Naczelnika Urzędu Celnego w N.	57-600		
Wyrok Sądu Administracyjnego w K. z dnia 8 listopada 2018 r. sygn. akt I (...)	703-707		
Oskarżony R. K. (1), jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie wyższe, ekonomicznie, nie karany.	karta karna	724	
dane osobo-poznawcze	742, 677		
Oskarżony K. K., jest żonaty, posiada czworo dzieci, z tym, że troje z nim pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie wyższe, posiada majątek ruchomy, jak również nieruchomości, nie karany. Według oświadczenia nie leczyl się psychiatrycznie, neurologicznie, ani przeciwalkoholowo.	karta karna	724	

dane osobo-poznawcze	683, 742		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. K. (1)	Od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S.spółka komandytowa z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł	
1.2.2.	K. K.	Od miesiąca czerwca 2014 r. do miesiąca	

		<p>października 2014 r. w wynajętym punkcie handlowym przy ul. (...) w N., jako osoba zarządzająca Spółką (...) S. spółka komandytowa z siedzibą w N. przy ul. (...), działając w warunkach czynu ciągłego – w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności uchylał się od opodatkowania poprzez zmianę przeznaczenia wyrobu akcyzowego, czym naruszył przepisy art. 8 ust. 1 pkt. 1-5, art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o podatku akcyzowym, przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 219 184 zł, w tym za czerwiec 2014 r. w kwocie 17 276 zł, za lipiec 2014 r. w kwocie 59 972 zł, za sierpień 2014 r. w kwocie 35 290 zł, za wrzesień 2014 r. w kwocie 61 458 zł, za październik 2014 r. w kwocie 45 188 zł</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W sprawie brak jest dowodów pozwalających na ustalenie, że zarówno R. K. (1), jak też K. K. dokonywali zmiany przeznaczenia cygar poprzez produkcję z nich papierosów, poza składem podatkowym w celu uniknięcia opodatkowania papierosów właściwą dla	wyjaśnienia R. K. (1)	678	

nich stawką podatku akcyzowego.			
wyjaśnienia K. K.	777 na odwrocie-778		
zeznania J. B. (1)	785-786		
zeznania K. B. (1)	166-167, 786		
zeznania P. K.	247-249, 786 na odwrocie-787		
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	wyjaśnienia R. K. (1) wyjaśnienia K. K.	Oskarżony R. K. (1) (k. 678) od samego początku postępowania karnego w sposób konsekwentny nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu, niemniej jednak w/w odmówił składania wyjaśnień. Natomiast K. K. (k. 777 na odwrocie-778) słuchany w toku postępowania jurysdykcyjnego również nie przyznał się do winy składając obszernie wyjaśnienia. W/w podkreślił, że w lokalu mieszczącym się na ul. (...) w N. nigdy nie było żadnej kontroli Urzędu Celnego czy też Skarbowego. We wskazanym lokalu natomiast prowadzony był punkt sprzedaży wyrobów tytoniowych i „około”	

tytoniowych. Dodał, że we wskazanym punkcie umieszczone były dwa urządzenia, za pomocą których klient mógł samodzielnie wtłoczyć tytoń do gilzy (tytoń mógł pochodzić z rozkruszonego cygara). W tym miejscu K. K. podkreślił, iż inny rodzaj maszyny został skonfiskowany przez Urząd Celny podczas kontroli w maju 2014 r. w lokalu w G. - maszyna ta bowiem była duża i nie była obsługiwana przez klientów samodzielnie. Dodał nadto, że druga tego typu maszyna była na Słowacji. Z wyjaśnień w/w wynika, że po dokonaniu zatrzymania maszyny z lokalu w G., wprowadzone zostały (m.in. do lokalu w N. przy ul. (...)) inne maszyny – mniejsze, do samodzielnej obsługi przez klientów. Jak bowiem zaznaczył „tam gdzie klient robił całkowicie sam papierosy Urząd Celny nie miał problemów” (k. 778 na odwrocie). Zaznaczyć należy, że wyjaśnienia w powyższym zakresie oskarżonego zostały całkowicie potwierdzone przez świadków J. B. (1) i K. B. (1). To właśnie w/w zatrudnieni byli w lokalu prowadzonym przez oskarżonych w N. przy ul. (...) w roku 2014 r. a zatem w okresie objętym aktem oskarżenia. W pierwszym rzędzie należy

podkreślić, że po okazaniu w/w świadkom zdjęcia maszyny zatrzymanej w lokalu w G. (k. 286) zarówno J. B., jak też K. B. stanowczo zaprzeczyli, jakoby maszyny znajdujące się w lokalu na ul. (...) były takie same „maszyny, które stały na ul. (...) były inne niż na zdjęciu. Były dużo mniejsze (k. 785 na odwrocie). Zdaniem wskazanych świadków mogły mieć około 50-60 cm. W/w słuchani w toku postępowania sądowego podkreślili, że w lokalu nigdy nie było innych maszyn niż te, które opisali. Co istotne, zaprezentowaną wersję potwierdził nadto właściciel przedmiotowego lokalu – P. K.. Po okazaniu zdjęcia wskazanej maszyny zeznał on „na okazanych mi zdjęciach nie były maszyny stojące u mnie. Na W. stało coś na stoliku” (k. 787).

W dalszej kolejności należy podkreślić, że zarówno J. B. (1), jak również K. B. (1) konsekwentnie wskazywali, że klienci punktu przy ul. (...) w N. - wykonywali papierosy samodzielnie „klienci kupowali cygara, była tam taka miseczka, do której rozkruszali i wysypywali do maszyny” (k. 786). Wreszcie, potwierdzili oni wersję zaprezentowaną przez K. K., a dotyczącą kwestii, że

w przedmiotowym lokalu nie były przeprowadzane żadne kontrole przez Urząd Celny, a co za tym idzie i w tym zakresie brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających na ustalenie, że zarówno R. K. (1), jak też K. K. dokonywali zmiany przeznaczenia cygar poprzez produkcję z nich papierosów, poza składem podatkowym w celu uniknięcia opodatkowania papierosów właściwą dla nich stawką podatku akcyzowego.

Kończąc ocenę wyjaśnień R. K. i K. K. należy podkreślić, że w postępowaniu karnym oskarżony nie musi udowodnić swej niewinności, a oskarżyciel publiczny i ewentualnie posiłkowy powinien udowodnić jego winę, i to nie budzącymi wątpliwości dowodami. Tymczasem w niniejszej sprawie takich dowodów nie ma. Ażeby wykazać niewiarygodność wersji oskarżonego, należy w trakcie postępowania karnego zgromadzić i przedstawić takie dowody, które w sposób jednoznaczny, pozwalający na kategorię przyjęcie – że przedstawiona przez oskarżonego wersja nie zasługuje na wiarę. W przedmiotowej bowiem sprawie, oprócz braku jednoznacznych dowodów winy oskarżonych, nie

występowały również dowody, które zakwestionowałyby przedstawioną przez nich wersję. Świadczy o tym przedstawiona poniżej analiza materiału dowodowego, na podstawie którego Sąd poczynił ustalenia faktyczne, jak również uznał, iż brak jest dostatecznych przesłanek aby stwierdzić winę R. K. (1) i K. K. i pociągnąć ich do odpowiedzialności karnej. W ocenie Sądu Rejonowego, przedstawiona przez oskarżonych wersja wydarzeń, nie jest, w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, podważalna. Żaden ze zgromadzonych w sprawie dowodów w sposób kategoryczny i wyczerpujący nie podważa złożonych przez oskarżonych wyjaśnień.

Dlatego też, wyjaśnieniom oskarżonych odnoszących się bezpośrednio do stawianych im zarzutów Sąd dał wiarę, jako zgodne przede wszystkim zgromadzonym materiałem dowodowym. Zarówno treść konsekwentnych wyjaśnień w/w które są wyczerpujące i spójne, jak i bezpośredni kontakt z oskarżonymi, nie dały żadnych podstaw do podważenia przedstawionej przez nich wersji zdarzeń odnośnie stawianych im zarzutów.

Wersja ta jest spójna, logiczna, a wyjaśnienia ich nie zawierają sprzeczności i znajdują potwierdzenie w tej części materiału dowodowego, którą Sąd uznał za wiarygodną.

Mocy i wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonych nie jest przy tym w stanie podważyć ta okoliczność, że są oni z racji postawionych im zarzutów, zainteresowani w korzystnym dla siebie rozstrzygnięciu sprawy i uzyskaniu wyroku uniewinniającego. Wymaga także podkreślenia, że miarodajne dla ustaleń faktycznych w sprawie mogą być jedynie wyjaśnienia składane w toku postępowania karnego (przygotowawczego czy też sądowego) i tych dowodów nie udało się podważyć. Inną sprawą jest co oskarżeni zeznawali w toku postępowania kontrolnego, relacje te nie były wyjaśnieniami osób którym postawiono zarzuty – w związku z czym nie mogły być brane pod uwagę przez Sąd. Kwestia ta dotyczy w szczególności miejsca zainstalowania drugiej maszyny o numerze 60. Oskarżeni zaprzeczyli aby miała ona być w zakwestionowanym punkcie w N. a była na (...) (k. 777) i wyjaśnienia te nie zostały skutecznie podważone, jeżeli nawet wyjaśnienia

		<p>te były sprzeczne z oświadczeniami składanymi w toku czynności kontrolnych.</p> <p>Mając to na uwadze uczynił z nich podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.</p>	
<p>1.1.1.</p> <p>1.1.2.</p>	<p>zeznania J. B. (1)</p> <p>zeznania K. B. (1)</p>	<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne, (kierując się przy ich ocenie wymaganą tu szczególną wnikliwością i krytycyzmem) i w konsekwencji - przyjął za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych zeznania J. B. (1) i K. B. (1), albowiem tworzą one pewną logiczną całość, dającą przejrzysty obraz działalności wykonywanej w lokalu przy ul. (...) w N.. Należy tu nadto podkreślić, że ich zeznania podlegały niejako podwójnej ocenie, raz z uwagi na źródło z którego pochodzą, a drugi raz z uwagi na ich treść. Sąd biorąc pod uwagę oba te elementy nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Wersja zdarzeń przedstawiona przez analizowanych świadków znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach K. K., jak również w zeznaniach P. K.. Z zeznań w/w osób sposób nie budzący wątpliwości wynika, że maszyny, które znajdowały się w powyżej wskazanym lokalu nie były</p>	

		<p>to takie same maszyny, jak ta, którą zatrzymano podczas kontroli przez Urząd Celny w lokalu w G. (świadkom okazano zdjęcie przedmiotowej maszyny). Co istotne dla prawnokarnej oceny zachowania oskarżonych - świadkowie ci konsekwentnie utrzymywali, że kliencie samodzielnie robili papierosy za pomocą specjalnych maszyn: „klient kupował cygaro z tytoniem, glizy do nabijania, rozbijał te cygara, wsypywał tytoń do maszyny, zakładał glizę i czujnik wyczuwał glizę i wsypywał tytoń” (k. 785 na odwrocie). K. B. (1) zeznał nadto, że: „Klient sam pakował wytworzone papierosy do woreczka foliowego lub dokonywał zakupu papierośnicy”. Wreszcie, w/w świadek podkreślił, że sam – będąc pracownikiem oskarżonych – „nie napełniałem gliz tytoniem na tej maszynie” (k. 166 na odwrocie).</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>zeznania P. K.</p>	<p>Również relacje P. K. były spójne i zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonych, jak również zeznaniami J. B. (1) i K. B. (1). W/w jako właściciel lokalu, który wynajmował oskarżonym zdawał sobie sprawę czym handlowali K. K. i K. K. tj. tytoniem, glizami, jak również miał wiedzę odnośnie stojących w punkcie „jakiś maszyn”</p>	

		<p>Z zeznań jego wynika jednak, że nie był nigdy świadkiem działania wskazanych maszyn, a zatem nie był w posiadaniu wiedzy kto je obsługiwał. Zeznania analizowanego świadka były o tyle jednak istotne, że w/w po okazaniu mu zdjęcia maszyny zatrzymanej w lokalu prowadzonym przez oskarżonych w G. – zaprzeczył jakoby tego typu maszyna kiedykolwiek stała w jego lokalu: „Na W. stało coś małe na stoliku” (k. 787).</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>zeznania M. K.</p>	<p>Zeznania M. K. dotyczyło co prawda funkcjonowania lokalu na terenie Galerii „Rondo (...)” w G. prowadzonego również przez oskarżonych, niemniej jednak okazały się niezwykle pomocne w kontekście porównania sposobu działania znajdującej się w punkcie maszyny (zatrzymanej po kontroli w dniu 07.05.2014 r. przez Urząd Celny) a maszyn znajdujących się w lokalu przy ul. (...) w N.. Otóż, z depozycji w/w wynika, że w prowadzonym przez nią lokalu w G. nie było możliwości, aby klient sam robił sobie papierosy „W momencie zakupu cygar klient nie miał możliwości zrobienia sobie sam papierosów (...) Osoba przeszkolona musiała mieć ukończone 18 lat, następnie</p>	

		<p>programowała maszynę na ilość do wykonania papierosów w zależności od ilości wcześniej zakupionych cygar” (k. 44 na odwrocie). Widzimy zatem, że działalność lokalu znajdującego się w G. znacząco różniła się od tej w N.. Różnica natomiast dotyczyła osoby producenta papierosów - w lokalu bowiem o którym mowa w akcie oskarżenia wytwarzali je samodzielnie klienci.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>zeznania J. B.</p>	<p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania J. B., niemniej jednak nie wniosły one nic do prawy, albowiem nie miała ona wiedzy w jaki sposób produkowane były papierosy w lokalu prowadzonym przez oskarżonych R. K. (1) i K. K..</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>Centralna informacja Krajowego Rejestru Sądowego</p> <p>Decyzja Naczelnika Urzędu Celnego z dnia 27 lipca 2016 r.</p> <p>Kserokopia akt sprawy Naczelnika Urzędu Celnego w N.</p> <p>Umowa najmu lokalu</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał także za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego pozostałe dokumenty wnioskowane do przeprowadzenia podczas rozprawy głównej przez oskarżyciela publicznego. Dokumenty te bowiem zostały sporządzone we właściwej formie przez uprawnione do tego podmioty. Nadto co istotne żadna ze stron procesu nie podniosła żadnych zarzutów odnośnie zawartych w nich treści o charakterze merytorycznym. Sąd</p>	

		dokonując ich kontroli od strony formalnej i zawartości merytorycznej również nie dopatrył się uchybień ani śladów wskazujących na ich fałszowanie przez podrabianie lub przerabianie.	
1.1.1. 1.1.2.	Karty karne dane osobo-poznawcze	Nie budzą wątpliwości i są dla sądu przekonywujące również pozostałe dowody (z dokumentów) zgromadzone w niniejszej sprawie, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez uczestników postępowania, w tym oskarżonego. Wyżej wymienione dowody nie zawierają sprzeczności i tworzą ze sobą logiczną całość.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
x	3.5. Uniewinnienie	I	R. K. (1) K. K.

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>Na samym początku rozważań sąd jest zobowiązany wskazać, iż naczelnymi zasadami polskiego procesu karnego są zasady: in dubio pro reo i domniemania niewinności. Zgodnie z obowiązującymi zasadami procedury karnej - to nie oskarżony musi udowodnić swoją niewinność, lecz oskarżyciel winien jest wykazać winę oskarżonego. Przy czym udowodnić, to znaczy wykazać w sposób nie budzący wątpliwości wiarygodnymi dowodami - bezpośrednimi lub pośrednimi. Te ostatnie w postaci tzw. poszlak mogą być uznane za pełnowartościowy dowód winy oskarżonego jedynie wtedy, gdy zespół tych poszlak pozwala na ustalenie jednej logicznej wersji zdarzenia, wykluczającej możliwość jakiegokolwiek innej wersji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 maja 1995 roku, sygnatura akt II Akr 120/95, opubl. Prokuratura i Prawo 1996/7-8/20).</p> <p>Ażeby wykazać niewiarygodność wersji oskarżonego, należy w trakcie postępowania</p>	

karnego zgromadzić i przedstawić takie dowody, które w sposób jednoznaczny, pozwalający na kategoryczne przyjęcie, wykażą – że przedstawiona przez oskarżoną wersja nie zasługuje na wiarę. W ocenie sądu przedstawiona przez oskarżonych w niniejszej sprawie wersja wydarzeń, nie jest, w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, podważalna. Żaden ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie podważa złożonych przez oskarżonego wyjaśnień. Naczelną zasadą procesu karnego, określoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w Kodeksie Postępowania Karnego jest zasada domniemania niewinności, zgodnie z którą, oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki jego wina zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania nie sposób ustalić, że w lokalu przy ul. (...) w N. R. K. (1), jak też K. K. dokonywali zmiany przeznaczenia cygar, poprzez produkcję z nich papierosów, poza składem podatkowym w celu uniknięcia opodatkowania papierosów właściwą dla nich stawką podatku

akcyzowego. W ocenie Sądu bowiem wyprowadzenie takiego wniosku z samego faktu, że oskarżeni prowadzili punkt o podobnym profilu działalności w G., gdzie podczas czynności kontrolnych urzędu celnego została zatrzymana maszyna do produkcji papierosów, która jak się okazało – obsługiwana była przez pracowników tamtejszego punktu, zaś z ustaleń funkcjonariuszy wynikało, że oskarżeni byli w posiadaniu dwóch takich maszyn - jest za daleko idącą – mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy - interpretacją zachowania oskarżonych. Zdaniem sądu, niedopuszczalne było domniemanie, że skoro w jednym lokalu prowadzona była tego typu działalność w powyżej wskazanej formie, to w innym lokalu prowadzonym przez te same osoby – proceder ten został powtórzony, zwłaszcza że kasy fiskalne zarejestrowane były także w innych miejscach. Organ zaś swoje ustalenia poczynił na fakcie, że z zabezpieczonych w sprawie faktur wynika, że oskarżeni byli w posiadaniu dwóch maszyn – pierwsza o nr fabrycznym (...)/59/2013 r. – zatrzymana w lokalu w G., druga zaś o numerze (...). Niemniej jednak, organ w żaden sposób nie

ustalił miejsca instalacji i eksploatacji drugiej z nich. Pomimo tego, uznał, że była eksploatowana w lokalu przy ul. (...) w N., co należy uznać za nieuprawnione. Wniosku takiego nie można również wywieść z faktu, że spółka oskarżanych otrzymywała faktury za korzystanie, czy też produkcję papierosów na drugiej maszynie. Wynika z tego, że maszynę taką mogli kupić i eksploatować, natomiast nie było to z pewnością w miejscu objętym aktem oskarżenia a wyjaśnić, że było to na terenie Słowacji nie udało się skutecznie podważyć. Z drugiej strony o ile wnioski o produkcji papierosów przy użyciu drugiej maszyny mogłyby być podstawą decyzji administracyjnej to już są dalece niewystraszające do przypisania im odpowiedzialności karnej gdyż ta opierać się musi na ustaleniach pewnych, nie zaś domniemanych.

W tym miejscu zwrócić uwagę bowiem należy na fakt, że w lokalu wskazanym w akcie oskarżenia nie została przeprowadzona żadna kontrola z której wynikałoby powyższe. Co więcej, z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynikają wnioski przeciwne. Otóż, jak wynika z osobowych źródeł dowodowych, popartych materiałem fotograficznym - w

lokalu na ul. (...) w N. znajdowały się co prawda dwie maszyny do produkcji papierosów, niemniej jednak żadna z nich nie była maszyną o numerze (...). Dodatkowo owe maszyny przeznaczone były do samodzielnej produkcji papierosów przez klientów, co – wbrew twierdzeniom organu celnego – konsekwentnie podkreślał w swoich zeznaniach świadek K. B. (1).

Ustalenia powyższe są niezwykle istotne z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonych we wskazanym zakresie. Otóż, w pierwszy rzędzie należy podkreślić, że przedmiotem opodatkowania akcyzą jest w myśl art. 8 ust. 1 pkt 1 Ustawy o podatku akcyzowym - produkcja wyrobów akcyzowych. Na podstawie art. 10 ust. 1 obowiązek podatkowy w akcyzie powstaje z chwilą dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegającego akcyzie. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający

opodatkowaniu akcyzą
(art. 13 ust. 1 upa).

W przypadku wyrobów tytoniowych jedną z czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą jest produkcja takich wyrobów (oprócz wewnątrzwspólnotowego nabycia i importu - które to jednak dwie czynności nie pozostają w związku ze sprawą). Pojęcie produkcji wyrobów tytoniowych zostało zdefiniowane w przepisie art. 99 ust. 1 upa i wynika z niego, że jest to wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie. Z definicji tej wynikać musi, że producentem jest osoba, która dokonuje wytwarzania, pakowania lub przetwarzania wyrobu tytoniowego. Sama ustawa definicji producenta jednak nie zawiera.

W ocenie sądu, przepis ten wskazuje jednoznacznie, że producentem jest ta osoba, która dokonuje fizycznego przekształcenia tytoniu w m.in. papierosy. Ta osoba jest więc podatnikiem, na niej ciąży obowiązek podatkowy z tytułu produkcji papierosów. Jednakże co istotne w kontekście niniejszej sprawy – wskazana definicja pojęcia produkcji z art. 99 ust. 1 upa obowiązywała do 31 grudnia 2014 r., gdyż z dniem 1 stycznia 2015 r. wprowadzono do ustawy dwie nowe definicje

dotyczące produkcji wyrobów tytoniowych opisane w art. 99 ust. 1a i 1b upa. W art. 99 ust. 1a upa wskazano bowiem, że produkcją papierosów jest również ich wytwarzanie, także przez konsumenta, przy użyciu maszyny do wytwarzania papierosów. Zaś w przepisie art. 99 ust. 1b upa wprowadzone zostało wyłączenie z zakresu produkcji papierosów w sytuacji wytwarzania papierosów przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwach domowych.

Zmiany te zostały jednak wprowadzone na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1877). Zatem zachowanie oskarżonych R. K. (1) i K. K. musi być rozpatrywana na podstawie przepisów obowiązujących w chwili, gdy miały zaistnieć zdarzenia będące podstawą powstania obowiązku podatkowego – a zatem na podstawie przepisów obowiązujących przed zmianą w 2014 r.

Jak wynika ze stanu faktycznego ustalonego przez Sąd - w punkcie prowadzonym przez oskarżonych na ul. (...) w N. - sprzedawano wyroby tytoniowej m.in.

cygara i gilz do napełniania tytoniem. Następnie po zakupie tych dwóch elementów dochodziło do przekształcenia przy użyciu maszyn do produkcji papierosów znajdujących się w tym punkcie- cygaretek i gilz w papierosy. Odbywało się to w ten sposób, że kupujący czynił to sam, czynił to po instruktażu sprzedawcy. Działo się to jednak na skutek decyzji kupującego i z towarem stanowiącym jego własność (najpierw nabywał on cygaretki i gilzy a potem przekształcano je w papierosy).

Dla przyjęcia odpowiedzialności podatkowej za ewentualne powstałe zobowiązanie podatkowe, a co za tym idzie dla przyjęcia odpowiedzialności karnej - konieczne jest ustalenie kto w takim przypadku był producentem papierosów. Czy był to dalej sprzedawca gilz i cygaretek czy był to już nabywca tych gilz i cygaretek. Odpowiedź na to pytanie jest kluczowa dla przypisania oskarżonym statusu podatnika podatku akcyzowego, a w następstwie ocena ich zachowania pod kątem karno-prawnym. Jeżeli bowiem uznać, że pomimo sprzedaży cygaretek i gilz to oni byli producentami, to wówczas niewątpliwie będzie na nich ciążył obowiązek

podatkowy a tym samym i zobowiązanie podatkowe skonkretyzowane w decyzji. W drugim przypadku brak będzie podstaw do przypisania R. K. (1) i K. K. odpowiedzialności (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w R. z dnia 9 maja 2017 r. I SA/R. (...)).

Trzeba przy tym jeszcze raz podkreślić, że dopiero z dniem 1 stycznia 2015 r. nastąpiła zmiana stanu prawnego i definicja produkcji papierosów (wyrobów tytoniowych) została rozszerzona.

To właśnie przypisanie statusu producenta któremuś z dwóch występujących w sprawie podmiotów (nabywca - kupujący) będzie miało podstawowe znaczenie dla sprawy, nie zaś ustalenie charakteru umowy sprzedaży zawartej pomiędzy tymi podmiotami.

Przedmiotem akcyzy nie jest bowiem sprzedaż wyrobu akcyzowego w postaci papierosów ale ich produkcja. Obowiązek podatkowy ciąży na producencie (aktualnie obowiązujący art. 99 ust. 9 upa nie będzie miał zastosowania).

W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie nie można przypisać sprzedawcy cygar (od których zapłacono akcyzę

w należytą, lecz niższą od papierosową wysokością) i gwałt statusu producenta papierosów. Jakkolwiek zatrudnione przez nich osoby tj. J. B. (1) i K. B. (1) udzielali pomocy nabywcy przy produkcji papierosów (poprzez instruktaż), to właśnie nabywca dokonywał wytworzenia (przetworzenia) papierosów.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że kwestia ta była również w analogiczny sposób oceniona w piśmie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów stanowiącym odpowiedź na interpelację poselską nr (...) (sejm VII kadencji) ((...). W odpowiedzi tej Minister wskazał, że "konsumenci dokonujący zakupu legalnego tytoniu do palenia z przeznaczeniem do samodzielnego skręcania z niego papierosów zużywanych wyłącznie na własny użytek nie są podatnikami akcyzy, a wytworzone tym sposobem papierosy nie podlegają opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Oznacza to, iż proces polegający na własnoręcznym wytwarzaniu na własny użytek skrętów papierosowych z tytoniu, od którego zapłacono akcyzę w należytą wysokości, nie wymaga zapłaty dodatkowej akcyzy, nie stanowi

obejścia przepisów z zakresu akcyzy, zatem jest legalny". W dalszej części pisma wskazał, że istnieje niebezpieczeństwo utraty przez Państwo wpływów z podatku akcyzowego na skutek rozprzestrzenienia się takiego zjawiska, jednak brak jest podstaw do jego opodatkowania.

Jak już wyżej wskazano, przepisy dotyczące opodatkowania produkcji wyrobów tytoniowych w tym papierosów zostały uzupełnione w roku 2015 i wprowadzono nową definicję produkcji wyrobów tytoniowych (art. 99 ust. 1a upa) i od tej daty taki proceder, jak w sprawie niniejszej niewątpliwie podlegałby opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

Należy przy tym podkreślić, że zmiana ta miała charakter zmiany normatywnej. Wynika to wprost z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 15 grudnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Sejm VII kadencji, druk sejmowy (...)). W uzasadnieniu tym stwierdzono, że "definicja produkcji wyrobów tytoniowych zawarta w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752), zwanej dalej "ustawą o podatku akcyzowym", jest definicją

szeroką. W rozumieniu tej ustawy, produkcją wyrobów tytoniowych jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie. Przy obchodzeniu obowiązujących przepisów dotyczących stawek akcyzy na poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych wykorzystywana jest natomiast definicja producenta zawarta w dyrektywie Rady (...), zgodnie z którą za producenta uznaje się osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii Europejskiej, która przekształca tytoń w wyroby przemysłowe przeznaczone do sprzedaży detalicznej.

W związku z tą definicją podmioty udostępniające maszyny twierdzą, że mimo definicji produkcji wyrobów tytoniowych zawartej w ustawie, proceder ten nie stanowi produkcji papierosów, ponieważ to sami klienci wytwarzają papierosy, a wytworzone papierosy nie są przeznaczone do sprzedaży detalicznej. W związku ze stwierdzonymi przypadkami obchodzenia obowiązujących przepisów poprzez produkcję papierosów z tytoniu do palenia lub cygar przy użyciu maszyn udostępnianych w miejscach sprzedaży detalicznej, należy podjąć działania, które

przeciwdziałaby tym zjawiskom.

W celu wyeliminowania unikania opodatkowania papierosów właściwą stawką akcyzy oraz usunięcia wątpliwości interpretacyjnych powstających na tle przepisów dyrektywy (...) i ustawy o podatku akcyzowym, proponuje się, aby definicją produkcji wyrobów tytoniowych objąć wytwarzanie papierosów, również przez konsumentów, przy użyciu maszyn do wytwarzania papierosów, z wyłączeniem ręcznego wytwarzania papierosów, domowym sposobem w gospodarstwach domowych (art. 99 ustawy o podatku akcyzowym)."

Sad przytoczył uzasadnienie projektu w tym zakresie dosłownie bowiem ma ono istotne znaczenie dla określenia charakteru prawnego zmiany wprowadzonej tą ustawą. Wynika z tego uzasadnienia w sposób nie budzący wątpliwości, że zmiana ma charakter normatywny, gdyż w dotychczas obowiązujących przepisach brak jest regulacji pozwalającej opodatkować zjawisko produkcji papierosów przez nabywców z tytoniu zakupionego w punktach, w których znajdują się maszyny do ich produkcji.

Wziąwszy pod uwagę zawarte w tym piśmie argumenty oraz zasadę, że podatki nie mogą być nakładane na drodze domniemań, przepisów nieostrych, budzących wątpliwości (aktualnie art. 2a ordynacji podatkowej) Sąd uznał, że nie może budzić wątpliwości w świetle stanowiska zajmowanego przez Ministerstwo Finansów i R., że przed dniem 1 stycznia 2015 r. wytwarzanie papierosów przez ich konsumenta w miejscu sprzedaży legalnie opodatkowanego już tytoniu na maszynie udostępnianej przez sprzedawcę nie wyczerpywało pojęcia produkcji w rozumieniu obowiązującego wówczas art. 99 ust. 1 upa, a tym samym nie podlegało opodatkowaniu na mocy wskazanych wyżej przepisów z ustaleniem sprzedawcy jako podatnika. Zatem oceniając zachowanie oskarżonych pod kątem realizacji znamion z art. 54 kks – należy podkreślić, że czynu z art. 54 k.k.s. dopuścić się może jedynie osoba, na której ciąży określony ustawą podatkową obowiązek podatkowy odnośnie ujawniania samego przedmiotu opodatkowania lub podstawy tego opodatkowania, bądź też złożenia, niezbędnej

<p>dla takiego ujawnienia, deklaracji, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.</p> <p>W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania w ocenie sądu oskarżyciel nie dostarczył materiału dowodowego świadczącego o sprawstwie oskarżanych, ten zaś który dostarczył z przyczyn omawianych powyżej jest albo niewystarczający, dlatego też, sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Zgodnie z obowiązującą zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na zasadzie art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa zasądzając na rzecz oskarżonych poniesione koszty obrony według stawek urzędowych.</p>		
<p>Podpis</p>		